

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет культури та мистецтв
Кафедра дизайну

СИЛАБУС
НОРМАТИВНОГО ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
ПЕРЕДДИПЛОМНА ПРАКТИКА
(ВИКОНАННЯ ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ)
підготовки бакалавра
галузі знань 02 Культура і мистецтво
спеціальності 022 Дизайн
освітньо-професійна програма Дизайн

Силабус освітнього компонента ПЕРЕДДИПЛОМНА ПРАКТИКА (ВИКОНАННЯ ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ) підготовки першого (бакалаврський) рівня вищої освіти, галузі знань 02 Культура і мистецтво, за освітньо-професійною програмою Дизайн.

Розробник:

Авраменко Дмитро Костянтинович, кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри дизайну

Назарчук Марія Вікторівна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри дизайну

Силабус погоджено:

Гарант ОПП

Дизайн

Дмитро Авраменко

**Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри дизайну
Протокол №1 від 28.08.2023 р.**

Завідувач кафедри

Дмитро Авраменко

© Авраменко Д.К., 2023 р.

© Назарчук М.В., 2023 р.

I. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	02 Культура і мистецтво 022 Дизайн ОПП Дизайн Перший (Бакалаврський)	Нормативний
Кількість годин/кредитів 180/6		Рік навчання 4
ІНДЗ: немає		Семестр 8
		Лекції 0 год.
		Практичні 0 год.
		Лабораторні 0 год.
		Індивідуальні 0 год.
Самостійна робота 174 год.		
Консультації 6 год.		
Форма контролю: залік		
Мова навчання:		українська

II. Інформація про викладача

Авраменко Дмитро Костянтинович

Науковий ступінь - кандидат мистецтвознавства

Вчене звання - доцент

Посада - завідувач кафедри дизайну

Контактна інформація +380508874654, Avramenko.Dmytro@vnu.edu.ua

Адреса викладання курсу: вул. Винниченка, 30а, корпус Н ВНУ імені Лесі Українки

Дні занять <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

Назарчук Марія Вікторівна

Науковий ступінь - кандидат мистецтвознавства

Вчене звання - доцент

Посада - доцент кафедри дизайну

Контактна інформація +380501965446, Nazarchuk.Mariia@vnu.edu.ua

Адреса викладання курсу: вул. Винниченка, 30а, корпус Н ВНУ імені Лесі Українки

Дні занять <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація освітнього компонента.

Освітній компонент Переддипломна практика (виконання випускної кваліфікаційної роботи) належить до переліку нормативних за першим (бакалаврським) освітнім рівнем.

Переддипломна практика здобувачів є одним із завершальних етапів навчання і проводиться на четвертому курсі з метою узагальнення і вдосконалення здобутих ними знань, практичних умінь та навичок, оволодіння професійним досвідом та готовності їх до самостійної трудової діяльності, а також збору матеріалів для виконання кваліфікаційної роботи. Переддипломна практика сприяє формуванню фахівця високого рівня і виконується самостійно здобувачем. Цей освітній компонент дає можливість студентам створити професійний дизайн-продукт, який може бути втілений або доданий до власного портфоліо.

2. Пререквізити: рисунок, живопис, композиція, основи графіки та шрифти дизайні, рисунок, живопис, комп'ютерні технології в дизайні, макетування дизайн об'єктів, курсове проектування дизайн об'єктів.

3. Мета і завдання освітнього компонента.

Мета – є збір необхідних матеріалів для розробки проекту конкретного об'єкту та підготовка здобувачів до виконання кваліфікаційної роботи.

Головне завдання ОК Переддипломна практика – оволодіння сучасними методами, вміннями та способами організації професійної діяльності у галузі дизайну, сформувані на базі одержаних у ВНУ імені Лесі Українки знань, навичок та професійних компетентностей для прийняття самостійних рішень під час роботи на підприємстві.

Методи навчання: інтерактивні методи (інтерактивна презентація завдання ОК Переддипломна практика (виконання випускної кваліфікаційної роботи) з використанням вербальних та ілюстративно-демонстраційних методів на мультимедійній дошці: розповідь, пояснення, демонстрація, аналіз, запитання-відповідь), практичні методи (виконання самосвітної роботи, консультації), кейс-методи.

4. Результати навчання (компетентності).

Загальні компетенції

ЗК1. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК4. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК6. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК7. Цінування різноманітності і мультикультурності та повага до них.

ЗК8. Здатність реалізувати свої права й обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Фахові компетенції

СК1. Здатність застосовувати сучасні методики проектування одиничних, комплексних, багатофункціональних об'єктів дизайну.

СК2. Здатність здійснювати формоутворення, макетування і моделювання об'єктів дизайну.

СК3. Здатність здійснювати композиційну побудову об'єктів дизайну.

СК4. Здатність застосовувати навички проектно графіки у професійній діяльності.

СК5. Здатність застосовувати знання історії українського і зарубіжного мистецтва та дизайну в художньо-проектній діяльності.

СК6. Здатність застосовувати у проектно-художній діяльності спеціальні техніки та технології роботи у відповідних матеріалах.

СК7. Здатність використовувати сучасне програмне забезпечення для створення об'єктів дизайну.

СК8. Здатність здійснювати колористичне вирішення майбутнього дизайн-об'єкта.

СК10. Здатність застосовувати знання прикладних наук у професійній діяльності.

СК11. Здатність досягати успіху у професійній кар'єрі, розробляти та представляти візуальні презентації, портфоліо власних творів, володіти підприємницькими навичками для провадження дизайн-діяльності.

СК12. Здатність здійснювати формоутворення об'єктів дизайну для розвитку або підвищення соціально-економічного потенціалу регіону.

Програмні результати навчання

ПРН1. Застосовувати набуті знання і розуміння предметної області та сфери професійної діяльності у практичних ситуаціях.

ПРН3. Збирати та аналізувати інформацію для обґрунтування дизайнерського проекту, застосовувати теорію і методику дизайну, фахову термінологію (за професійним спрямуванням), основи наукових досліджень.

ПРН4. Визначати мету, завдання та етапи проектування.

ПРН6. Усвідомлювати відповідальність за якість виконуваних робіт, забезпечувати виконання завдання на високому професійному рівні.

ПРН7. Аналізувати, стилізувати, інтерпретувати та трансформувати об'єкти для розроблення художньо-проектних вирішень.

ПРН8. Оцінювати об'єкт проектування, технологічні процеси в контексті проектного завдання, формувати художньо-проектну концепцію.

ПРН9. Створювати об'єкти дизайну засобами проектно-графічного моделювання.

ПРН10. Визначати функціональну й естетичну специфіку формотворчих засобів дизайну в комунікативному просторі.

ПРН11. Розробляти композиційне вирішення об'єктів дизайну у відповідних техніках і матеріалах.

ПРН12. Дотримуватися стандартів проектування і технологій виготовлення об'єктів дизайну у професійній діяльності.

ПРН13. Знати надбання національної та всесвітньої культурно-мистецької спадщини, розвивати екокультуру засобами дизайну.

ПРН14. Використовувати у професійній діяльності прояви української ментальності, історичної пам'яті, національної самоідентифікації та творчого самовираження; застосовувати історичний творчий досвід, а також успішні українські та зарубіжні художні практики.

ПРН15. Розуміти українські етнокультурні традиції у стилевих вирішеннях об'єктів дизайну, враховувати регіональні особливості етнодизайну у мистецьких практиках.

ПРН16. Враховувати властивості матеріалів та конструктивних побудов, застосовувати новітні технології у професійній діяльності.

ПРН17. Застосовувати сучасне загальне та спеціалізоване програмне забезпечення у професійній діяльності.

ПРН18. Відображати морфологічні, стильові та кольоро-фактурні властивості об'єктів дизайну.

ПРН19. Розробляти та представляти результати роботи у професійному середовищі, розуміти етапи досягнення успіху у професійній кар'єрі, враховувати сучасні тенденції ринку праці, проводити дослідження ринку, обирати відповідну бізнес-модель і розробляти бізнес-план професійної діяльності у сфері дизайну.

ПРН20. Створювати креативні об'єкти дизайну з урахуванням останніх тенденцій у соціально-економічному, культурному і екологічному розвитку галузі.

5. Завдання для самостійного опрацювання

Самостійна робота здобувача освіти – це форма організації навчального процесу, з якої заплановані завдання з ОК Переддипломна практика виконуються студентом самостійно під методичним керівництвом викладача.

До завдань самостійної роботи, які запропоновані здобувачам під час проходження ОК Переддипломна практика відносяться: систематизація, закріплення, розширення та застосування знань під час виконання конкретного проектного дослідження і прикладних завдань; поглиблення навичок самостійної роботи; удосконалення методики дослідження при вирішенні проектних та прикладних проблем.

Завдання самостійної роботи здобувачів вважаються виконаними, якщо вони: здані у визначені терміни; повністю виконані та не мають зауважень і помилок. Прийом і консультування щодо виконання завдань самостійної роботи здобувачів проводяться викладачем згідно встановленого графіку.

IV. Структура і організаційні етапи освітнього компонента

(за робочим навчальним планом 2023/2024 н.р.)

Організаційні етапи виконання кваліфікаційної роботи	Усього	Самостійна робота	Консультації	Форма контролю/ бал
1. Підготовчий	42	40	2	20
2. Основний	69	67	2	40
3. Оформлювальний	69	67	2	40
Всього годин/Балів	180	174	6	100

Форма контролю: атестація (А).

Організаційно процес виконання завдання з ОК Переддипломна практика складається з наступних етапів:

1. **підготовчого:** вибір теми для кваліфікаційної роботи дизайнера, що відповідає його особистим інтересам, проектним можливостям і науковій тематиці кафедри дизайну ВНУ імені лесеї України; складання індивідуального плану-графіка, включаючи етапи дослідження, концепції, дизайн-розробку, макетування, тестування та оформлення (презентація і кейс).

2. **основного:** проведення передпроектного дослідження стосовно ринку, цільової аудиторії та технічних можливостей; збір фактичного матеріалу та аналіз його для розробки концепцій дизайну; створення ескізів проекту, включаючи варіанти макетів, кольорові схеми та типографіку; формулювання висновків та рекомендацій для наукового керівника, щодо дизайну та його ефективності; підготовка презентації та друковані матеріали (макетування).

3. **оформлювального:** перегляд та доопрацювання дизайну з урахуванням відгуків керівника; оформлення списку джерел інформації та використаних матеріалів відповідно до вимог; перевірка унікальності дизайну та його відповідність стандартам та вимогам проекту; завершення роботи та підготовка до остаточного перегляду керівником.

V. Види (форми) індивідуальних завдань

Структурно Переддипломна практика (виконання випускної кваліфікаційної роботи бакалавра) складається з **текстової** частини (пояснювальної записки) яка є частиною кваліфікаційного проекту.

1. Загальні вимоги до написання текстової частини

Структурно пояснювальна записка Переддипломної практика складається з основного тексту та додатків (кількість сторінок 40-45).

Текст пояснювальної записки виконується методом цифрового набору тексту (кегель 14, через півтора інтервали, поля: зліва – 25 мм, решта – 20 мм) на одній стороні аркуша формату А4 (297x210мм). Нумерація сторінок проставляється арабськими цифрами в правому верхньому куту аркуша.

За своїм змістом пояснювальна записка повинна поділятися на розділи, підрозділи, пункти, підпункти, пронумеровані арабськими цифрами. Перша цифра нумерує розділ, друга – підрозділ, третя – пункт, четверта – підпункт. Наприклад: 2.1. – це перший підрозділ другого розділу.

Заголовки структурних частин пояснювальної записки «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «ДОДАТКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», друкують великими літерами симетрично до набору. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів та підпунктів друкуються маленькими виділеними літерами, у підбір до тексту. Відстань між заголовком і текстом (завинятком

заголовка пункту чи підпункту) повинна дорівнювати двом інтервалам. Кожну структурну частину пояснювальної записки треба починати з нової сторінки.

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи повинна мати логічну послідовність теоретичного матеріалу за змістом кваліфікаційної роботи, характеризуватися чітким та стислим формулюванням думок із залученням професійних понять та термінів. Приклад оформлення змісту і обсяг структурних елементів пояснювальної записки наведено в таблиці 1.

Таблиця 1.

Приклад оформлення змісту, обсяг структурних елементів пояснювальної записки

Структурні частини	Обсяг
Титульну сторінку	1
Анотація (в анотації подають прізвище та ініціали автора і тема роботи)	1
Зміст	1-2
Завірена копія свідоцтва про державну реєстрацію авторського права на твір (за наявності).	
Перелік умовних позначень (при необхідності)	1-2
Вступ	2-3
Основна частина, відповідно до змісту, розділи і підрозділи*	
Розділ 1. Теоретичні та методичні положення щодо предмета та об'єкта дослідження 1.1 Художньо-конструктивний аналіз прототипу й аналогів (Розкрити сутність та складові дизайну. З'ясувати особливості історичних і сучасних тенденцій у дизайні та їх вплив на об'єкт проектування. 1.2 Методичні підходи до аналізу складових та оцінки предмета та об'єкта дослідження	до 8-10 сторінок
Розділ 2. Розробка проектної концепції 2.1 Загальна характеристика дизайну та аналіз його основних аспектів 2.2 Оцінка ефективності і унікальності дизайнерських рішень та їх відповідність вимогам замовника	до 8-10 сторінок
Розділ 3. Дизайнерське рішення та напрями удосконалення проекту 3.1 Виявлені проблеми в сучасних дизайнерських підходах 3.2 Пропозиції щодо удосконалення процесів дизайну та їх впровадження. 3.3 Заходи щодо підвищення якості та ефективності дизайнерських рішень	до 8-10 сторінок
Розділ 4. Технологічні аспекти (за потреби)	до 4-8 сторінок
Висновки	1-2
Список використаних джерел	
Додатки (що містять матеріали, на які подаються покликання в основній частині)	

*За потреби і з узгодженням з керівником кваліфікаційної роботи підрозділи пояснювальної записки можуть змінюватись у формулюванні. Але основна частина відповідно до змісту і розділи мають залишатись незмінними.

Титульний аркуш. На титульній сторінці вгорі посередині вказується повна назва міністерства, повна назва закладу вищої освіти, назва інституту, логотип і назва кафедри.

Нижче посередині – прізвище, ім'я, по-батькові студента. Нижче посередині – назва роботи. Під назвою: «Кваліфікаційна робота на здобуття ступеня вищої освіти «Бакалавр» спеціальність 022 «Дизайн», освітня програма «Дизайн». Нижче праворуч - керівник/науковий ступінь, вчене звання/прізвище, ім'я, по-батькові/ місце для підпису. Внизу посередині – місто і рік.

Анотація Після титульної сторінки розміщується сторінка з стислими анотаціями (500 символів з пробілами) українською та англійською мовами. Після анотації наводяться ключові слова (від п'яти до семи) – окремі слова чи словосполучення, за якими можна визначити тему та зміст роботи. В анотації потрібно вказати актуальність теми, сформулювати мету та завдання роботи, вказати призначення проектної пропозиції, надати стислий опис, а також обґрунтувати відмінність та переваги нової пропозиції щодо існуючих.

Зміст пояснювальної записки кваліфікаційної роботи подається у вигляді таблиці, де сформульовані назви розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів (за їх наявності) та вказуються номери сторінок, де вони розміщені (див. Таблицю 1.). Назви розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів повинні бути ідентичними з їх формулюванням на відповідній за номером сторінці.

Завірена копія свідоцтва про державну реєстрацію авторського права на твір (за наявності).

Перелік умовних позначень (при необхідності). У випадках, коли в пояснювальній записці до кваліфікаційної роботи вжита специфічна термінологія, використано маловідомі скорочення, нові символи чи позначення, то їх перелік може бути поданий у вигляді окремого списку, що розміщується перед вступом. Перелік треба друкувати двома колонками, в яких зліва, за абеткою наводять скорочення, справа – їх детальну розшифровку.

У **вступі** зазначаються: розкривається проблема, що потребує вирішення, ступінь її дослідження; обґрунтовується актуальність обраної теми, мета і завдання досліджень; формулюється об'єкт і предмет досліджень, практична значущість для підприємства або організації. Обсяг вступу 2-3 сторінки.

Актуальність теми подається у вигляді критичного аналізу та напрямів розв'язання проблеми, обґрунтування необхідності дизайн розробки для підприємств та організацій.

Мета та завдання роботи повинні бути чітко сформульованими та відображати тематику дослідження. Мета – це кінцевий науковий результат, якого прагне досягти автор роботи у процесі власного дослідження. Завдання – це конкретні шляхи, засоби досягнення поставленої мети.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, що створює проблемну ситуацію і обрані для вивчення.

Предметом дослідження є соціально-економічні закономірності функціонування та розвитку об'єкта, різноманітні його якості, властивості тощо. Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Саме на предмет спрямована увага автора, оскільки він має визначати назву роботи.

Методи досліджень – спосіб набуття достовірних наукових знань, умінь та практичних навичок у різних сферах діяльності.

Практична значущість має містити результати самостійно проведених досліджень, що можуть бути впроваджені в діяльність підприємств або організацій.

Апробація результатів роботи повинна відображати відомості про відгуки професійних дизайнерів щодо виконання кваліфікаційної роботи.

Основна частина, відповідно до змісту, розділи і підрозділи повинна включати три основні розділи та підрозділи, як подано у таблиці 1:

- теоретичні та методичні положення щодо предмета та об'єкта дослідження;
- розробка проектної концепції;

- дизайнерське рішення та напрями удосконалення проекту, і підрозділів, які мають бути взаємопов'язані, а матеріал – викладений послідовно і логічно із критичним аналізом теоретичних положень, об'єкту і предмету дизайну, інформації різноманітного характеру.

Розділи **основної частини** роботи виконуються поетапно за графіком, затвердженим кафедрою дизайну. Стандартом вищої освіти – освітньо-професійною програмою підготовки фахівця спеціальності 022 – «Дизайн», передбачено наступні напрями підготовки кваліфікаційної роботи:

Художньо-конструктивний аналіз прототипу й аналогів практичних робіт за

обраною темою здійснюється шляхом:

- *обґрунтування* розробки дизайн-об'єкту, де на основі розгляду соціальних, економічних та культурологічних аспектів функціонування об'єкта – прототипу, відбувається аналіз і обґрунтування соціально-економічної потреби щодо розробки дизайн-об'єкту;

- *класифікації* об'єкта за ознаками, що є суттєвими з позиції постановки проектного завдання;

- *функціонального аналізу* дизайн-об'єкта, в якому на основі розгляду складових алгоритму діяльності дизайн-об'єкта в системі «Людина – об'єкт – середовище» виявляються його соціально значущі функції та властивості;

- *ергономічного аналізу* дизайн-об'єкта, в процесі якого, відповідно до проектного завдання і на основі всебічного врахування людського фактору, здійснюється ергономічний аналіз дизайн-об'єкта;

- *морфологічного та конструктивно-технологічного аналізу* дизайн-об'єкта. Враховуючи, що технологічна форма, як категорія проектування, яка забезпечується втіленням морфологічного проектного образу об'єкта в матеріалі та визначенням можливостей його виготовлення, здійснюється конструктивно-технологічний аналіз дизайн-об'єкта з урахуванням його матеріальної структури;

- *композиційно-пластичного та колірно-графічного аналізу* дизайн-об'єкта. Використовуючи знання загальних форм природного оточення, які сприяють гармонізації дизайн-об'єкта, здійснюється композиційно-пластичний та кольорово-графічний аналіз дизайн-об'єкта за формою, кольором, фактурою;

- *визначення* загальних рис майбутнього проектного образу об'єкта дизайну. На основі осмислення результатів аналізу формулюються загальні риси майбутнього проектного образу об'єкта дизайну як художньої моделі, яка створюється в уяві дизайнера та спроможна моделювати свідомість споживача в різних аспектах;

- *формулювання* у загальному вигляді основної проблеми як наявності суперечностей між конкретними соціально-культурними та технічними функціями існуючого об'єкта (як прототипу) та новими потребами в сучасних умовах, що вже формуються в творчій уяві дизайнера і мають бути притаманні створюваному дизайн-об'єкту.

Розробка проектної концепції обумовлюється проектно-пошуковим етапом образного рішення поставленого завдання, варіантами композиційного, об'ємно-просторового та колірного рішень. Результатом виконання цього етапу роботи мають бути попередні ескізи та пошукові макети, які відображають знайдене творче рішення теми проекту, а також літературний огляд за темою кваліфікаційної роботи.

На основі аналізу передпроектної ситуації та визначених проблем утвореної дизайн-пропозиції на першому етапі важливо виробити та обґрунтувати вимоги до дизайн-об'єкту, що проектується, а саме: функціональні, ергономічні, екологічні, морфологічні, конструктивно-технологічні, естетичні й інші вимоги та ознаки, які створюють достатнє уявлення про художньо-проектний образ дизайн-об'єкту.

Формулювання вимог до дизайн-об'єкту та побудова дизайн-концепції здійснюється за наступними етапами:

формулювання дизайн-концепції. Спираючись на знання щодо тенденцій розвитку матеріальних і духовних потреб суспільства, розвитку його культури, основ виробництва, економіки, попиту та споживання, теоретично розкривається художньо-проектний образ дизайн-об'єкту. На основі сукупного уявлення про проектний образ та обґрунтування окремих аспектів дизайн-концепції, а саме: естетичних, морфологічних, функціональних, конструктивно-технологічних, економічних, екологічних, ергономічних та організаційних формулюється проектна дизайн-концепція, яка охоплює вербальне (словесне) та графічне відображення семантичної й функціональної структур моделі дизайн-об'єкту;

- *вибір та обґрунтування пропозицій щодо асортиментного ряду дизайн-об'єкту*, які здійснюються шляхом аргументації його складових. Використовуючи результати аналізу, існуючі нормативні та інші інформаційні матеріали щодо прототипу, аналогів, а також,

орієнтуючись на потенційних споживачів та перспективний комплекс окреслених функцій, на даному етапі пропонується та аргументується за допомогою креслень, схем, малюнків, текстових пояснень оптимальний типаж основних функціональних груп чи базових моделей дизайн-об'єкту;

- візуалізація асортиментного ряду дизайн-об'єкту у перспективі. На основі оптимізації функціональних груп — складових дизайн-об'єкту, використовуючи базові моделі та системний розгляд всього циклу його функціонування, спираючись на змістовну уяву про вже сформований художньо-проектний образ, необхідно запропонувати та візуалізувати на графічній та текстовій основі перспективний асортиментний ряд дизайн-об'єкту та його складових, що підлягають дизайн-розробці.

Дизайнерське рішення проекту є заключним проектно-виконавчим етапом, в процесі якого напрацьовуються основні ескізи, комп'ютерні моделі, креслення, макети (журналу, книги, пакування тощо) в передбаченому завданням масштабі.

Розробка ескізного дизайн-проекту здійснюється за наступними етапами:

- за результатами передпроектного аналізу та дизайн-пропозицій щодо варіантів об'єкту проектування, використовуючи засоби проектування, проектно-графічного та об'ємного моделювання, розробляється ескізний дизайн-проект, що обіймає основні принципи дизайн-рішення, а також графічне та вербальне обґрунтування варіанту і реалізується за такими методично обумовленими категоріями дизайн-проекту, як «образ», «функція», «морфологія» і «технологія»;

- поглиблена розробка морфології об'єкту. На основі проаналізованих дизайн-ергономічних характеристик узгодженого варіанту об'єкта необхідно поглиблено розглянути та обґрунтувати обумовлений комплекс функцій, звертаючи увагу на його реалізацію в певній морфології, яка зумовлена відповідним конструктивно-технологічним рішенням, візуальними характеристиками образу об'єкта, що знайшли своє відображення на стадії дизайн-пропозицій. Поглиблено проробляється морфологія об'єкту дизайн-проектування з позицій таких категорій, як «образ», «функція» та «технологія»;

- кольорово-графічне вирішення об'єкта дизайну. На основі образної розробки узгодженого варіанта дизайн-об'єкта, використовуючи засоби композиційного формування, проектно-графічного моделювання, проробляється композиційно-пластичне та кольорово-графічне рішення художнього образу об'єкта дизайн-проектування;

- візуалізація ескізного дизайн-рішення об'єкту. На основі всебічної розробки об'єкта дизайну, використовуючи нормативну документацію та відповідні засоби композиційного формування, проектно-графічного моделювання, пошукового макетування, обґрунтувати та візуалізувати ескізні дизайн-рішення об'єкта, необхідно акцентувати авторські уподобання з врахуванням комплексу чинників, що аргументують обрану позицію.

Технологічний розділ вимагає:

- обґрунтування технологічних параметрів дизайн-проекту. На основі подальшої розробки художньо-проектного образу узгодженого варіанту дизайн-проекту, використовуючи інформацію про технологію, нормативну документацію, необхідно розробити та обґрунтувати уточнену технологічну модель об'єкту, в якій реалізується з необхідною вірогідністю та повнотою проектний задум в межах сучасних та перспективних технологічних можливостей виробництва;

- обґрунтування та розробки варіантів декоративно-захисного покриття об'єкта дизайну (за необхідністю). На основі подальшого осмислення художньо-проектного образу перспективного варіанту об'єкта, його композиційно-пластичної та кольорово-графічної розробки, необхідно обґрунтувати та здійснити розробку морфології та технології форми з орієнтацією на нові та більш якісні функції об'єкта дизайну. Використовуючи нормативну документацію та враховуючи потреби споживача, функціональну направленість, соціально-культурологічні аспекти, важливо обґрунтувати та розробити декоративно-захисне покриття варіантів об'єкта дизайну.

У **висновках** рекомендується підвести підсумки проведеного дослідження, викласти

основні практичні результати, що одержано, рекомендації щодо їх практичного використання. Формулювання висновків повинно базуватися відповідно до поставлених завдань на матеріалах основної частини роботи. Обсяг висновків 2-3 сторінки.

Список використаних джерел можна упорядкувати за алфавітом, за порядком згадування, за видом джерела. Кількість використаних джерел має бути не менше 15 позицій. Бібліографічний опис джерел та літератури складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної або видавничої справи (Інформація та документація. Бібліографічне посилання: Загальні положення та правила складання: ДСТУ 8302:2015 https://kubg.edu.ua/images/stories/podii/2017/06_21_posylannia/dstu_8302.pdf).

Якщо список містить посилання на літературу та джерела, записані як кириличними літерами, так і латинськими, то спочатку потрібно подавати ті, які записані кирилицею, а потім латиницею (за абеткою). У **додатках** рекомендується наводити: кращі історичні і сучасні зразки дизайну що відповідають темі кваліфікаційної роботи.

Ілюстративний матеріал до пояснювальної записки власного напрацювання доцільно розміщувати в тексті, зміст якого ілюструється. Він може бути у вигляді малюнків, ескізів, таблиць, схем, креслень, фотографій. Їх розміри та розміщення залежать від композиційного задуму викладення матеріалу. Супровідний ілюстративний матеріал, запозичений з інших джерел, варто розміщати в додатках із посиланням на джерело. Наприклад, якщо в Розділі 1 наведене посилання на власне фото, то в тексті воно позначається (рис. 1.1) або виділяється зворотом типу: «...як це видно з рис. 1.1» чи «...як це показано на рис. 1.1». При використанні запозиченого супровідного ілюстративного матеріалу посилання на нього подібне: у дужках пишеться (Додаток А, рис. А1), а також вказується посилання у квадратних дужках на джерело, з якого воно запозичене. Посилання на джерело береться у послідовності використаної літератури. Якщо рисунок або таблиця більше формату А-4, то враховуються вони як одна сторінка. Кількість Додатків А, Б, В тощо визначається доцільністю їх систематизації за змістом роботи.

Таблиці. Нумерація таблиць здійснюється за вищезазначеними правилами в межах розділу. Кожна таблиця повинна мати назву. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Назва таблиці друкується симетрично тексту і наводиться жирним шрифтом. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Якщо таблиця переноситься на наступну сторінку, то повторюють головку таблиці і над нею вказують: «Продовження таблиці (номер таблиці)». Якщо в пояснювальній записці є рисунки або таблиці, розташовані на окремих аркушах, то необхідно включати їх в загальну нумерацію.

Посилання на джерела та цитування. Використання цитувань чи посилань на джерела мають на меті доповнити ідеї, поставити завдання, зробити висновки, розширити межі дослідницької частини пояснювальної записки, порівняти окремі результати тощо. Посилання на джерело в тексті пояснювальної записки слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, відокремлюючи їх двома квадратними дужками, наприклад, «...як зазначається автором [5, с. 64]...». Слід зауважити, що при використанні цитат, науковий етикет потребує точного відтворення цитованого тексту, найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором. Наведений текст починається і закінчується лапками та наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий в джерелі, з збереженням авторського написання.

Якщо в якості джерела використовуються патенти, авторські свідоцтва тощо, сторінки вказуються тільки в «Списку використаних джерел», а не в тексті.

VI. Політика оцінювання

Політика керівника практики щодо здобувача: систематичні консультації здобувача з керівником є обов'язковим елементом успішного виконання освітнього компоненту. Про

відсутність на консультації з поважних причин здобувач освіти зобов'язані доводити до відома керівника заздалегідь. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, карантин, міжнародна мобільність) консультація може відбуватись в онлайн формі за погодженням із деканатом та викладачем. Здобувачі зобов'язані дотримуватися усіх термінів, визначених для виконання усіх видів робіт, що передбачені силабусом освітнього компонента.

Політика щодо зарахування результатів формальної, неформальної та інформальної освіти. Результати кваліфікаційної роботи, здобуті шляхом формальної, неформальної та/або інформальної освіти, визнаються в ВНУ імені Лесі Українки шляхом валідації (<https://cutt.ly/9w1dxQSz>). Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому так і його розділам, темі (темам), індивідуальному плану-графіку, контрольній роботі тощо, які передбачені силабусом.

Визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та/або інформальній освіті, відбувається в семестрі, що передує семестру початку вивчення освітнього компонента, або першого місяця від початку семестру, враховуючи ймовірність не підтвердження здобувачем результатів такого навчання.

Політика щодо академічної доброчесності: згідно з Положенням про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників Волинського національного університету імені Лесі Українки, з метою запобігання академічному плагіату здійснюється перевірка звітів на унікальність (можуть не вводитись такі структурні частини роботи як «Список використаних джерел» і «Додатки»). Ознакою присутності/відсутності академічного плагіату у роботі є індекс унікальності (оригінальності) тексту, який розраховується автоматично рекомендованим до використання комп'ютерним програмним засобом і представляється у формі згенерованого звіту (<http://surl.li/mtzsz>).

Для інтерпретації розрахованого значення індексу унікальності тексту робіт слід керуватись такими критеріями:

- високий рівень унікальності 75-100 % (робота допускається до захисту);
- середній рівень унікальності – 55-74 % (робота потребує уваги з боку наукового керівника (рецензентів/редактора), може бути повернута на доопрацювання і повторну перевірку);
- низький рівень унікальності – 40-54 % (робота потребує особливої уваги з боку наукового керівника (рецензентів, редакторів); очевидно, є потреба у доопрацюванні та повторній перевірці);
- недопустимо низький рівень унікальності – 49 % і нижче ((робота повинна бути відхилена і може бути прийнята до повторного розгляду лише за умов докорінної переробки).

Не допускаються, як правило, до захисту кваліфікаційні роботи з недопустимо низьким індексом унікальності. Винятки можливі лише у випадку самоцитування. Кваліфікаційні роботи студентів з низьким індексом унікальності, як правило, не можуть бути оцінені вище «С». Порушенням академічної доброчесності також вважаються: академічний плагіат, списування, необ'єктивне оцінювання.

VII. Підсумковий контроль

Формою семестрового контролю з ОК Переддипломна практика у 8-му семестрі - залік. Розподіл балів, що присвоюються студентам ОК Переддипломна практика, є сумою балів за виконання самостійної роботи – звіту у щоденнику практики та виконання усіх завдань згідно індивідуального плану роботи. Під час навчання здобувачі протягом семестру виконують самостійну роботу з ОК Переддипломна практика і отримують у підсумку максимальну суму 100 балів.

Порядок організації поточного та підсумкового контролю знань здобувачів освіти регламентується Положенням про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти

VIII. Шкала оцінювання

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів, де формою контролю є залік

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
90-100	Зараховано
82-89	
75-81	
67-74	
60-66	
1-59	Незараховано (необхідне перескладання)

IX. Рекомендована література та інтернет-ресурси

1. Бойчук А. Пространство дизайну Харьков: Нове слово, 2013. 367 с.
2. Борисов В., Продан І. Методичні рекомендації до написання кваліфікаційної роботи Полтава, 2023.- 14 с.
3. Даниленко В. Я. Дизайн. Підручник. Харків : ХДАДМ, 204. 320 с.
4. Дональд А. Норман Дизайн звичних речей Книжковий клуб "Клуб Сімейного Дозвілля",2019.- 320с.
5. Дудник І. М. Графічні особливості українського кириличного друкарського шрифту (остання чверть XVI – перша половина XVII століть): автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.07 / І. М. Дудник; Харківська державна академія дизайну і мистецтв. - Харків, 2019. – 20.
6. Емброуз Н. Оно-Білсон Основи. Графічний дизайн 02 Дизайнерське дослідження ArtHuss.,2019.- 192с.
7. Емброуз Ніл Леонард Основи. Графічний дизайн 03 Генерування ідей ArtHuss 2019.- 192с.
8. Еллен Лаптон, Дженніфер Коул Філіпс. Основи. Графічний дизайн 04 Нові основи ArtHuss, 2019.- 262 с.
9. Іваненко Т. О. Оригінальність без меж: природа акцидентного шрифту. Харків : ХДАДМ, 2011. 184 с. іл.
10. Іваненко Т. О. Біфункціональність акцидентного шрифту: реклама і мультимедіа. Вісник ХДАДМ. Харків : ХДАДМ, 2011. №3 С.36-39.
11. Іваненко Т. О. Шрифтовий дизайн: основи : навч. посіб. Х. : ХДАДМ, 2019. 144 с.
12. Косів В. Українська ідентичність у графічному дизайні 1945-1989 років. Родовід, 2019.- 480с.
13. Косів В. Магістерська робота з графічного дизайну: 100 вимог і порад. Навчальний посібник з підготовки й захисту дипломної роботи на здобуття освітнього рівня магістра для студентів спеціальності 022 «Дизайн», спеціалізації «Графічний дизайн. Львів: Літопис, 2021. 112 с.
14. Лесняк В. Відтворення шрифтової спадщини: 40 оригінальних шрифтів. К. : ArtHuss, 2020. 160 с.
15. Папанек В. Дизайн для реального світу. Екологія людства та соціальні зміни ArtHuss,2020.- 480с.
16. Рюбен Патер Політика дизайну ArtHuss 2021.-192с.
17. Сбітнева Н. Ф. Історія графічного дизайну : навч. посіб. Харків : ХДАДМ, 2014. 224 с.: іл.

Інформаційні ресурси

1. Бібліотека ім. В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuiv.gov.ua/>
2. Бібліотека ім. В.Г. Короленко. URL: <http://korolenko.kharkov.com/>
3. Інформаційні ресурси у цифровому репозиторії бібліотеки ВНУ імені Лесі Українки. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua>
4. Кодекс академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки. URL: <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/06/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>
5. Нормативно-правова база України URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/>
6. Положення ВНУ імені Лесі Українки про випускні кваліфікаційні роботи (проекти) <http://surl.li/sckdgd>
7. Положення про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників Волинського національного університету імені Лесі Українки. <http://surl.li/mtzsz>
8. Закон України «Про вищу освіту». Верховна Рада України : за станом на 24.11.2019. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.